

allerede bestaaer et Selskab, som har bethdelige udelukkende Rettigheder, at disse Rettigheder skulle vedblive, og at der ved dette Lovforslag tillige overdrages dette Selskab nye Rettigheder. Disse Rettigheder bestaae for det Første i en Rentegaranti for en Capital, der er ansat til $2\frac{1}{4}$ Million Rd. Denne Rentegaranti har den høitærede Minister udtalt sig om som noget Nominelt. Det er sandt, saalænge Staten staaer sig vel, og Alt gaar heldigt i Landet, er den kun nominel; men, kommer der Ulykker over Landet, saa kommer ogsaa Rentegarantien frem, saa kommer denne Gjæld eller dette Tryk paa Staten i det allerheldeste Dieblit. Naar Statskassen er tom, komme Interessenterne med deres Actier og sige: Maae vi bede om de 4 pCt. Den, der seer tilbage i Tiden og tænker paa Forholdene her i Landet fra 1807—15, vil kunne gjøre sig en Forestilling om, hvilke Indtægter der under saadanne ulykkelige Omstændigheder ville kunne have af Jernbanerne. Enhver, der seer hen til de politiske Forhold, vil ikke kunne undgaae at tænke sig Muligheden af en Afspærring af Sjælland, og alene dette vilde visnok bevirke, at Rentegarantien kom til at træde i Virkelighed. Derfor kan jeg ikke betragte det som nominelt, men anseer det derimod for en meget farlig Byrde, som paalægges Staten, og jeg troer, at man skal være overordentlig forsigtig med at indlade sig paa en saadan Rentegaranti. Det er en Caution, det er noget Virkeligt. Hvis den høitærede Indenrigsminister vil vide, hvad det er, vil jeg foreslaae ham at henvende sig til Jernbaneselskabet og spørge, hvad det vil have for at give Slip paa den Rentegaranti, som det nu har, og han vil da visnok faae at vide, at den er en Capital, ligesom han ogsaa vilde see, at, hvis Staten ikke gav denne Garanti, vilde Jernbaneractierne synke bethdeligt. — Det andet Punkt er 15 Aars Opsigelse for Driften af de jydsk-sjænske Jernbaner. Staten har anvendt eller vil anvende 18 Millioner Rd. for at skaffe de hensigtsmæssigste og billigste Befordringsmidler gennem Sjælland og Thyen, for derved at hjælpe Landet, og her er nu Spørgsmaal om at overdrage hele denne Capital til et privat Selskab, som kan tage hele Nyttens og Fordelens

deraf, medens saa godt som Intet tilfalder Staten, og som kan drive den til sin Fordeel uden at tage Hensyn til de Beboeres Fordeel, for hvem man har offret de 18 Millioner. Men selv efterat disse 15 Aar ere forløbne, have vi endnu en Betingelse, nemlig den, at Staten ikke maa tage sine Baner tilbage. Nei, saa skal den kjøbe alle de sjællandske Baner, der bestaae til den Tid med alt Driftsmateriellet, og overtage det paa en Tid, hvor det maaskee kan være vanskeligt for Staten at overtage dem, paa en Tid, da den i alt Fald staaer udenfor al Jernbanedrift i Landet, og hvor det vil være vanskeligt for den paa eengang at finde Mænd, der kunne styre og drive et saa stort Complex. Hertil kommer endelig, at den høitærede Indenrigsminister har forelagt et Lovforslag om en Jernbane til Vordingborg eller Masnedø, ved hvis Forelæggelse det udtrykkelig blev udtalt, at det kun var, fordi Anlægget af denne Bane forebrødes som Betingelse for, at Selskabet vilde overtage Driften af de jydsk-sjænske Jernbaner; der er igjen en Rentegaranti for $4\frac{1}{4}$ Million Rd. Det blev ogsaa udtalt af den høitærede Minister, at det kun var tvungent, at man havde forelagt dette Lovforslag. — Jeg vil nu vende mig til den anden Side af Sagen, til det Spørgsmaal: Hvilken Fordeel faaer Staten? Det er udtalt i Motiverne, at den faaer et af Entrepreneurerne uafhængigt Driftselskab; men har den høitærede Minister noget Beviis, nogen Garanti for, at det vil blive uafhængigt af Entrepreneurerne? Staaer det ikke Jernbaneselskabet og det nuværende Driftselskab aldeles frit at slutte Contracter, paa hvilken Maade de ville, med hinanden indbyrdes? Er det ikke rimeligt, at Jernbaneselskabet ikke paa eengang vil sætte sine 2 Millioner paa Markedet, men derimod vil overdrage vekomende Entrepreneur en heel Deel nye Actier istedetfor de gamle; er det ikke rimeligt, at de Bestillinger af Materialier til de nye Jernbaner, der ere gjorte i England, ville blive forfattede, og at de Ting, der ere under Arbejde, ville blive leverede til samme Priis som tidligere? Og hvad opnaaes der da, dersom dette Forhold ikke kan afløses før om 1 eller 2 Aar? Saa er der ingen Entrepreneur meer, men kun et Driftselskab; efter hvad der foreligger for os, ville